

den nye kommune bliver gjort opmærksom på dette behov. I mange tilfælde vil forældrene selv tage kontakt til den nye kommune for at få hjælp til løsning af problemerne, men der ses også eksempler på, at forældre flytter til en anden kommune for at undgå iværksættelse af foranstaltninger, som den hidtidige kommune har påtænkt, men hvor der endnu ikke er truffet afgørelse herom. I sådanne situationer - og specielt hvis flytningen må antages at være betinget af en umiddelbart forestående anbringelse uden for hjemmet - kan det være af afgørende betydning, at fraflytningskommunen underretter tilflytningskommunen.

For at sikre mere kontinuitet i indsatsen over for vanskeligt stillede børn og unge foreslås fraflytningskommunens forpligtelse til at underrette tilflytningskommunen derfor præciseret i servicelovens regler om underretningspligt.

4.3.2. Enkeltpersoners underretningspligt

Med hjemmel i servicelovens § 35, er der i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 875 af 27. november 1997, fastlagt en forpligtelse for personer, der udøver offentlig tjeneste eller hverv, til at underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til forhold, der giver en formodning om, at et barn eller en ung under 18 år har behov for særlig støtte. Underretningspligten omfatter endvidere visse andre persongrupper, bl.a. privatpraktiserende læger, der under udøvelsen af deres erhverv bliver bekendt med forhold, der må give en formodning om, at barnet eller den unge har behov for særlig støtte.

Reglerne om underretningspligt skal medvirke til, at der tages fat om problemer hos børn og unge så tidligt som muligt og derved forebygge mere alvorlige problemer senere i opvæksten.

Efter forslaget skabes der hjemmel til, at socialministeren tillige kan fastsætte regler om underretningspligt vedrørende gravide kvinder med misbrugsproblemer (alkohol- eller stofmisbrug) af en karakter, der giver formodning for, at der vil være behov for støtte.

Der er på den ene side tale om en underretningspligt, der kan have betydning for det kommende barn, og på den anden side er der tale om en bestemmelse, der hjemler mulighed for at pålægge personer at bryde tavshedspligten, når de via deres hverv får kendskab til en gravid misbruger. Da videregivelse af rent personlige oplysninger uden samtykke kan skade muligheden for at skabe og bevare et åbent tillidsforhold mellem den gravide og den, der videregiver oplysningerne, begrænses underretningspligten til at omhandle gravide kvinder med et alvorligt alkohol- og/eller stofmisbrug.

Bestemmelsen vil i et vist omfang kunne støtte kommunerne i løsningen af deres rådgivningsopgave efter servicelovens § 3, herunder forpligtelsen til at være opmærksom på, om den enkelte har behov for hjælp efter serviceloven eller efter anden lovgivning. Dermed vil der blive bedre mulighed for at tilbyde gravide kvinder med misbrugsproblemer relevant hjælp på et tidligt tidspunkt og dermed mindske risikoen for, at børn får skader som følge af moderens alkohol- eller narkotikamisbrug. Den udvidede underretningspligt vil endvidere skabe bedre forudsætninger for at sætte tidligt ind med en indsats, når barnet er født.

4.3.3. Tværfagligt samarbejde

Servicelovens regler stiller krav om, at den tværfaglige viden om et barns, en ungs eller familiens forhold skal inddrages som led i kommunens undersøgelse af et barns eller en ungs forhold, hvor det må antages at barnet eller den unge trænger til særlig støtte.

For at understrege betydningen af, at kommunens arbejde tilrettelægges, så den tværfaglige sagskundskab kan inddrages i sagsbehandlingen, medtager lovforslaget en bestemmelse, hvorefter kommunen skal oprette en tværfaglig gruppe. Den foreslåede bestemmelse svarer til § 7 i lov om forebyggende sundhedsordninger for børn og unge. Der er med dette forslag ikke krav om, at kommunen skal oprette nye organer. Kommunen vil kunne anvende den tværfaglige gruppe, der allerede er nedsat. Som samarbejdspartnere kan sagsbehandlere, pædagoger, lærere, de kommunalt ansatte læger og sundhedsplejersker, psykologer, m.fl. indgå. Amtskommunernes ekspertise vil kunne anvendes ad hoc.

Sagsbehandleren vil i den tværfaglige gruppe kunne få støtte i behandlingen af de vanskelige børnesager, hvorved den del af indsatsen, der vedrører en kvalificering af undersøgelsen i kommunens børnesager kan styrkes.

4.3.4. Anbringelse uden for hjemmet

I den gældende lovs § 40, stk. 1, som fastlægger det materielle kriterium for iværksættelse af frivillige foranstaltninger, er det angivet, at det bør tilstræbes, at barnet eller den unge kan blive i hjemmet. Det er endvidere angivet i § 42, stk. 1, at afgørelser om anbringelse af børn og unge uden for hjemmet uden samtykke forudsætter, at det må anses for godtgjort, at problemerne ikke kan løses i hjemmet.

Det har ikke været intentionen med disse bestemmelser, at der skal være afprøvet enhver form for hjælp i hjemmet, før der kan ske en anbringelse uden